

Съ желѣзни нокти тѣлото му да дератъ
До тогасъ, до като го уморятъ.

Драха и кокалитъ му се явиха
И слугитъ се даже умориха

Свети Тодоръ си мълчеше
И сладка пѣсенъ Богу пѣше.

Сетне буенъ огънь накладоха
И на огъня го предадоха

Той се прекръсти и въ огъня се хвърли
Но огъня не смѣй да го поне опърли

Зашото духъ святъ за да го прохлади доди
И душата му на небето проводи.

Обаче свети Теодоръ мученикъ Христовъ
Ако и отъ небето, намъ за помощъ е готовъ

Защо кога стане царъ Иулианъ
Отстъпникъ онзи окаянъ

Той бѣше на християнитъ голѣмъ мжчитель
И на бездушнитъ идоли рачитель.

Той като виждеше че християнитъ
Презъ първата недѣля често постятъ днитъ

Намислилъ скритомъ да ги омърси
Когато бѣше мръсенъ той самъ си

Повика Епарха Цариградски
И скритомъ се наговориха братски

Даманатъ всички чисти нѣща ще се продаватъ
И отъ новитъ що бѣха умърсени да даватъ

Зашото бѣха ги кръвъ накървавили
И сичко за едене що бѣха умърсили

Това сичко като направиха
На пазаря да се продава го оставиха

Отъ христѣнитъ това никой не зичеше
И всѣкой ясте да си купи се готвѣше

Тогазъ Светеца на Архиерея се яви